

گسترش پیدا کند؛ و زمینه‌ی همگرایی اقتصادی منطقه‌ای را فراهم آورد. مجاورت جغرافیایی کشورهای منطقه، تأثیر بسیار زیادی بر همکاری و سرمایه‌گذاری این کشورها در زمینه‌های تجارت درون منطقه‌ای، گردشگری، توسعه بندرها، همکاری‌های صنعتی انرژی محور، سرمایه‌گذاری‌های فنی و مهندسی، محصولات کشاورزی، پروژه‌های زیرساختی مانند: حمل‌ونقل جاده‌ای، هوایی، دریایی، ریلی و زمینی و.. خواهد داشت. نکته‌ی دیگر این‌که به علت مشابهت فرهنگی، جمعیت قابل توجه جهان اسلام، علایق و ذائقه‌ی مشابه مردم منطقه و نزدیکی جغرافیایی، امکان راه‌اندازی تولید و خدمات و سرمایه‌گذاری در بازار مشترک جهان اسلام نسبت به تجارت با سایر مناطق بسیار مقرون‌به‌صرفه است.

۴. الزامات و راهکارهای همگرایی اقتصادی در خلیج فارس

علاوه بر چالش‌ها و موانع و هم‌چنین ظرفیت‌ها و پتانسیل‌ها، همگرایی اقتصادی در منطقه‌ی خلیج فارس، مستلزم رعایت الزاماتی توسط کشورهای این منطقه است. در واقع رسیدن به همگرایی اقتصادی و صلح، امنیت و توسعه پایدار در منطقه نیازمند اصلاحات داخلی در این کشورها و تغییر جهت‌گیری سیاست خارجی آن‌ها از رویکردهای امنیتی-ایدئولوژیکی به رویکرد اقتصادی و همکاری جویانه است. همگرایی اقتصادی در حوزه‌ی خلیج فارس در صورتی قابل تحقق است که کشورهای منطقه از همه ابزارهای همگراساز (نه صرفاً اقتصادی) استفاده کنند و الزامات رفتاری آن را در سطح ملی و منطقه‌ای رعایت نمایند. در این بخش به برخی از مهم‌ترین این مؤلفه‌ها می‌پردازیم.

۴-۱. اعتمادسازی متقابل سیاسی-امنیتی

اعتمادسازی سیاسی-امنیتی جزو اولین پیش‌شرط‌های همگرایی اقتصادی در منطقه‌ی خلیج فارس است. ریشه‌ی بسیاری از تنش‌ها و اختلافات فعلی در بین کشورهای این منطقه به‌خصوص بین ایران و عربستان، در سوءظن و بی‌اعتمادی انباشته شده است. این بی‌اعتمادی فقط در روابط ایران و عربستان نیست، بلکه دولت‌های کوچک عربی حوزه‌ی خلیج فارس در روابط خود با عربستان نیز دارای حس